

تصویری سه پس از تشخیص، از زمینه آن جدا می شود

۵ ۶ ۷ ۸ ۹

کاربردن نظریه گشتالت در هنر و طراحی

طاهر رضازاده

چکیده

مکتب روان‌شناسی گشتالت در اوایل سده بیستم در آلمان پدیدار گشت. این دوره مصادف بود با اوج گیری هنر مدرن در اروپا؛ جایی که هنرمندان از آن جمله در آلمان و مدرسه باهلوس، شیفتنه یافته‌های تحسین برانگیز پایه گذاران این مکتب-ماکس ورتایمر، کورت کوفکا و لفگانگ کهлер-در زمینه تجربیات ادراک بصری شده بودند. این امر، به ویژه با اشتیاق متقابل روان‌شناسان گشتالت، موجب تعامل و پیوند هر چه بیشتر روان‌شناسی و هنر شد و در حوزه هنرهای تجارتی، طراحی صنعتی، طراحی گرافیک و... تأثیر پیدا و فرآیند. این ایجادی به جا گذاشت.

واژه‌های کلیدی

نظریه گشتالت، اصول گشتالت، روان‌شناسی هنر، ادراک بصری، هنرهای تجسمی، طراحی.

(۱) نظریه گشتالت

۱-۱) زمینه پیدایش و بنیان گذاران روان‌شناسی گشتالت پدیده گشتالت اولین بار در ۱۹۱۰، در ذهن ماکس ورتایمر، روان‌شناس چک تبار، شکوفا شد. این اتفاق به سادگی، زمانی رخ داد که وی در حال مسافت با قطار متوجه شد درخت‌ها، خانه‌ها و اشیاء دیگری که پیرامون وی در خارج از قطار دیده می‌شوند، در حال حرکت‌اند. اگر چه قبل از او افراد زیادی این اتفاق طبیعی را مشاهده کرده بودند اما این ورتایمر بود که از خود پرسید: «با این

که مسلم است این اشیاء همه ثابت و فاقد حرکت‌اند، پس علت این جابجایی چیست؟ تنها چیزی که به ذهنش خطور کرد این بود که شاید فرایند ادراکی ما با احساس‌های مجردی که آنها را بوجود می‌آورند مشابه نباشد» (شاپوریان، ۱۳۸۶، ص. ۷۴). ورتایمر با نگاه کردن به تصاویر پشت سرهم یک کودک و یک اسب، به این نتیجه رسید که با به حرکت در آوردن سریع این تصاویر، به نظر می‌رسد کودک سوار بر اسبی است که در حال یورتمه رفتن است. وی آزمایش‌های بعدی خود را به کمک دو نفر از استادان جوان دانشگاه فرانکفورت، کورت کوفکا و لفگانگ کهler ادامه داد. این سه تن مثلث بنیان گذاران روان‌شناسی گشتالت را تشکیل می‌دهند.

هر چند این پدیده سال‌ها پیش مورد توجه قرار گرفته و موجب اختراع سینما شده بود، اما اهمیت موضوع در توصیفی بود که ورتایمر ارائه کرد. او دریافت که: «گشتالت یا کل تجربه ادراک شده، دارای خاصیتی است- مثلاً حرکت- که در اجزای آن وجود ندارد». مفهوم گشتالت، اولین بار در فلسفه و روان‌شناسی معاصر توسعه کریستین وان اهرن فلس (Christian Von Ehrenfels) معرفی شد. از نظر او «همه ادراک‌های ما دارای کیفیات گشتالت‌اند، اما اجزای سازنده آنها فاقد این خصوصیات می‌باشند. برای مثال، فرد خطی را که از اجتماع تعدادی نقطه به وجود آمده است، می‌بیند و نه تک تک نقطه‌ها را. و مشابه آن این که، آدمی با گوش دادن به یک مlodی، نت‌های تشکیل دهنده آن را به صورت انتزاعی نمی‌شنود، بلکه کلیت مlodی را ادراک می‌کند» (شاپوریان، ۱۳۸۶، ص. ۱۹).

بود که هنرمندان و طراحان بزرگ اوایل سده بیستم را در خود گرد آورده بود. پل کله، واسیلی کاندینسکی و جوزف آلبز، آشکارا از نتایج این تحقیقات در نوشه‌ها و نقاشی‌هایشان بهره گرفتند. در نفوذ نظریه گشتالت در هنر، مقاله ورتایم با عنوان «نظریه فرم» که در سال ۱۹۲۳ ارائه شد، تأثیر فزاینده‌ای داشت. این مقاله با نام مستعار «رساله نقطه» مطرح شد چرا که با نقش‌مایه‌های انتزاعی نقاط و خطوط، تصویر پردازی شده بود. بعدها با حضور روان‌شناسان گشتالت در مدرسه باهاوس و سخنرانی‌های آنها، تأثیر این یافته نوظهور علمی-هنری عمیق تر شد. علی‌رغم آنکه کوفکا در این زمینه علاقه بسیاری نشان داد و نوشه‌های زیادی در باب تحلیل هنر از طریق نظریه گشتالت منتشر ساخت، اما این روdorf آرنهایم بود که معانی ضمنی نظریه گشتالت را برای ادراک معماری، موسیقی، نقاشی، شعر، مجسمه سازی، رادیو، سینما و تئاتر، به صورت گسترده‌ای به کار بست.

در سال ۱۹۲۹ هنگامی که کارل دانکر به نیابت از استاد خود ولفگانگ کهлер، برای ایراد یک سخنرانی در باهاوس دعوت شد، هنرمندان زیادی از جمله پل کله نیز در میان مخاطبان حضور داشتند. دیگر استادان باهاوس، بهویژه واسیلی کاندینسکی و جوزف آلبز، نیز طی سخنرانی‌هایی که سال‌های بعد توسط روان‌شناسان گشتالت ارائه شد، علاقه‌مندی بسیاری برای بهره گیری از مفاهیم و اصول این نظریه در آثار خود نشان دادند. «شیفتگی آلبز به نظریه گشتالت اهمیت خاصی دارد چرا که امروزه او به‌حاظ احیای جذبیت «کتراست همزمانی» که دورکهایم در سخنرانی‌اش مطرح کرده بود، اعتبار یافته است ... از آنجایی که طبق آرای گشتالت گرایان، ما همواره کل‌های ادراکی را تجربه می‌کنیم و نه اجزای منفرد آنها را، جلوه‌های رنگی گوناگون یک فام در پس زمینه‌های متفاوت، قابل توجیه بود زیرا تضاد همزمانی بر اساس ادراک کل نگر، تجربه می‌شد» (Behrens, 2004).

آنچه در نظریه گشتالت توجه هنرمندان را بیشتر به خود جلب کرده بود یافته‌ها و تجربیاتی بود که در زمینه ادراک بصری موجب خودآگاهی بیشتر هنرمند در خلق اثر می‌شد. این تأثیر به نوعی با پیش آگاهی از چگونگی متأثر ساختن مخاطب توسط هنرمند، شیفتگی بسیاری ایجاد می‌کرد و ابزاری به دست هنرمند می‌داد تا همچون جادوگران، مخاطبان خود را با به کار گیری ترفندهای بصری که به صورت ذاتی در فرآیند ادراکی آنها وجود داشت، شگفت زده کند. با وجود این، تفسیر گشتالت در هنر و تشریح قوانین و اصول آن در سازماندهی ادراک بصری توسط نظریه پردازان گشتالت گرای هنرهای تجسمی، موجب روزافزونی اعتبار این نظریه شده است. در این میان نقش کتاب «زبان تصویر» (۱۹۴۶) جئورگی کپس، گرافیست محار و همکار موهولی ناگی در نیوبهاوس شیکاگو، «مبادی سواد بصری» دونیس ای. دوندیس و همچنین اثر بر جسته روان‌شناس معروف گشتالت روolf آرنهایم تحت عنوان «هنر و ادراک بصری، روان‌شناسی چشم خلاق» (۱۹۵۴) از اهمیت بسیار زیادی بخوردار است.

در ادامه با تبیین قوانین و اصول گشتالت در هنر، دامنه وسیع

ریشه این اعتقاد به زمان‌های دور بر می‌گردد، جایی که «در قرن سوم پیش از میلاد در چین بوسیله پیامی در تائوچینگ آمده است که، هر چند یک چرخ از ۳۰ اسپوک (میله) ساخته شده است، اما این فضای بین میله‌های است که شکل کلی چرخ را تعیین می‌کند» (Behrens, 2004). «برای ساختن چرخ محورها را به هم وصل می‌کنیم؛ ولی این فضای تهی میان چرخ است که باعث چرخش آن می‌شود» (لائتوتو، ۱۳۸۷، ص ۱۱).

در شکل گیری نظریه گشتالت، عقاید و آرای گوته، کانت و ارنست ماخ نیز بسیار مؤثر بوده است. چنان که نوع تلقی کانت از جهان، تأثیر ملموسی بر تجربه مجموعه‌های سازمان یافته بصری در ذهن- که هسته اصلی ایده گشتالت را تشکیل می‌دهد- به جای گذارده است. رویکرد به جهان نه به عنوان واقعیتی بیرونی و عینی، بلکه به مثابه چیزی ساخته و پرداخته فرآیندهای ادراکی انسان، نگرشی کانتی بود که بسیار مورد توجه گشتالت گرایان قرار گرفت.

(۲) گشتالت چیست؟

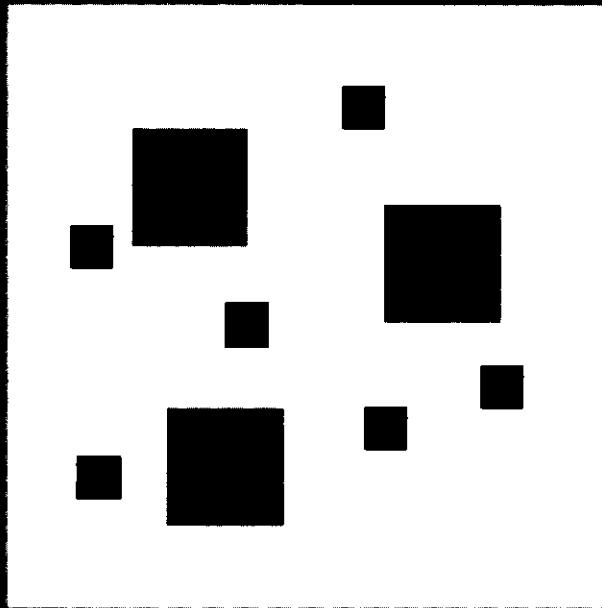
به دلیل گسترده بودن مفهوم گشتالت، هیچ ترجمه مستقیمی از آن در هیچ یک از زبان‌ها صورت نگرفته است. این لغت در زبان آلمانی شکل و گونه معنی می‌دهد؛ در انگلیسی، بدان کل سازمان یافته، انگار یا شکل بندی می‌گویند (فرهنگ توصیفی روانشناسی: «روانشناسی گشتالت»، ۱۳۸۶). در زبان فارسی می‌توان آن را معادل مفاهیمی از قبیل «شکل»، «قالب»، «اندام»، «هیکل» یا «کل» و «هیئت» قرار داد و بلا فاصله باید افزود که هیچ یک از این کلمات به تهابی معنای گشتالت را به طور کامل بیان نمی‌کنند (شاپوریان، ۱۳۸۶، ص ۱۷۲).

گشتالت بیانگر روشی است که طبق آن اشیا، «گشتلت» یعنی جاگذاری و کنار هم چیده می‌شوند (Torans, 1999). کپس، نویسنده کتاب «زبان تصویر» معتقد است: «گشتالت کلیتی است مادی، روانی یا نهادی، دارای مختصاتی که اجزای آن به طور منفرد، قادر چنان مختصاتی هستند» (کپس، ۱۳۶۸، ص ۶۴).

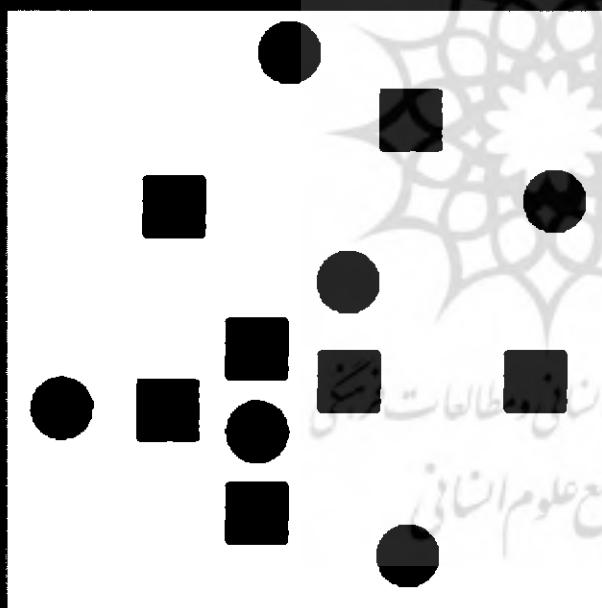
نظریه گشتالت فرآیندهای ادراکی مغز را مورد مطالعه و توجه قرار می‌دهد و بیانگر آن است که اصل عملی ذهن، کل نگر، موازی و همراه با تمایلات خود سازمان یافته (فطري) است (Psychology wikipedia: "Gestalt", 2007) به این مفهوم که در ادراک یک مجموعه یا ساختار، همان‌طوری که اهرن فلس می‌گفت و ورتایم نیز آن را اثبات کرد، کل ساختار است که دریافت می‌شود و نه تک تک اجزای آن. تفکر عمده در نظریه گشتالت این است که «نقش‌مایه‌های کلی، بر عناصر تشکیل دهنده شان برتری می‌باشد و خواصی را دارا هستند که ذاتاً در خود آن عناصر موجود نیست... این نکته در عبارتی بدین شکل جمع آمده است: کل، چیزی بیشتر از مجموع اجزایش است» (EB: "Gestalt Principles", 2007).

(۲) آشنایی هنر با گشتالت

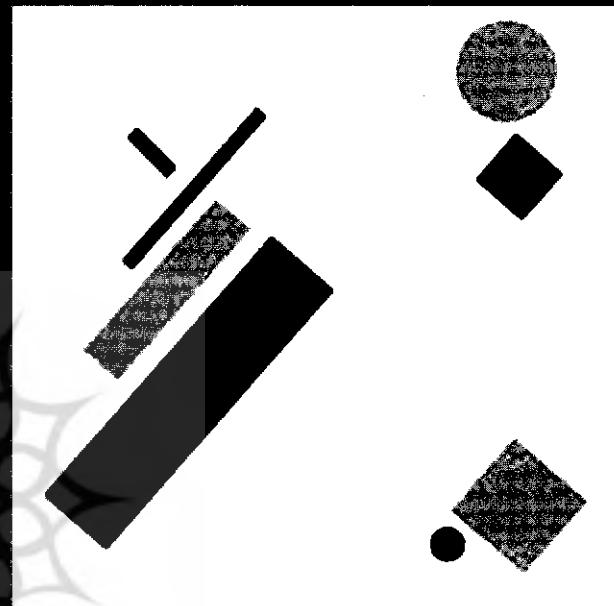
حدود یک دهه پس از ظهور روان‌شناسی گشتالت، اصول آن در زمینه ادراک بصری مورد توجه هنرمندان قرار گرفت. در آن زمان مرکز توسعه هنری در آلمان، مدرسه تازه تأسیس باهاوس در وايمار

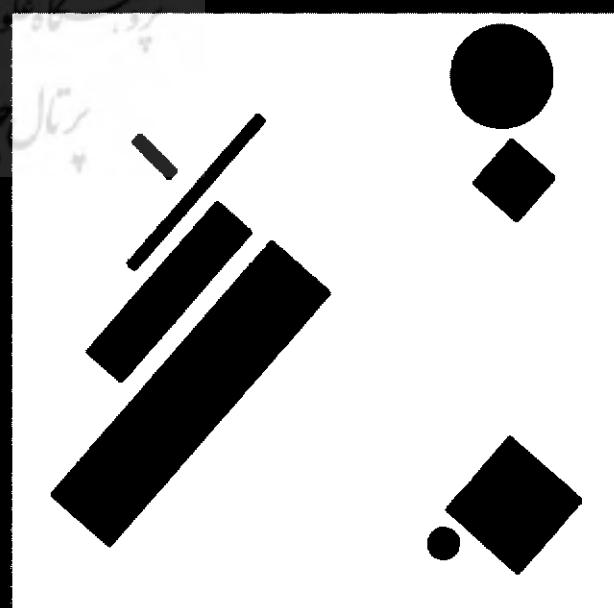
در ادراک بصری، مربع‌های بزرگ‌تر با هم و مربع‌های کوچک‌تر نیز در گذار هم سازمان دهنده می‌شوند (مسابهت در اندازه)

اجزای یک کستالت که رنگ مشابهی دارند در یک گروه ادراک می‌شوند (مسابهت در رنگ)

اجزای یک کستالت که رنگ مشابهی دارند در یک گروه ادراک می‌شوند (مسابهت در شکل)

گروه بندی مجاورت بر اساس نزدیکی لبدها

مجموعه واحد و یا یک گروه دیده خواهند شد. نزدیکی عناصر بصری ساده ترین شرط برای باهم دیدن آنهاست. بر این اساس جایی که عناصر یک ساختار بصری در آن واقع می‌شوند، اهمیت می‌باشد. در تشکیل یک پرآگنانس خوب، اصل مجاورت یا نزدیکی، عامل مهم تری از اصل مشابهت به شمار می‌رود. به کارگیری این هر دو اصل در کنار هم باعث قوی‌ترشدن گشتالت اثر می‌گردد.

چهار نوع عمدۀ در گروه بندی بر اساس اصل مجاورت عبارت‌اند از:

۱-۲) **نزدیکی لبه‌ها** (*close edge*): بر این اساس هر چه اجزای یک ساختار بصری بیشتر بهم نزدیک باشند، بیشتر به عنوان یک گروه واحد دیده خواهند شد و این زمانی اتفاق می‌افتد که لبه‌های کناری اجزای یک ساختار در کنار هم قرار بگیرند.

۲-۲) **تماس** (*touch*): ممکن است اجزای یک ساختار چنان بهم نزدیک شوند که با هم برخورد و همیگر را لمس کنند، مشروط بر اینکه هنوز آن دو یا چند جزء بصری از همیگر قابل تشخیص باشند. در این صورت گروه بندی مجاورت بر اساس تماس صورت می‌پذیرد.

۳-۲) **هم پوشانی** (*overlap*): قوی‌ترین گشتالت زمانی رخ می‌دهد که عناصر یک ساختار بصری بدون آنکه هویت مستقل خود را از دست بدهند، همیگر را پوشانند.

۴-۲) **تل斐ق کردن** (*combining*): یکی دیگر از روش‌های به کارگیری اصل مجاورت، استفاده از یک عنصر خارجی برای گروه بندی عناصر متفاوت یک ساختار در کنار هم است. از معمول ترین روش‌های تلفیق کردن عناصر و المان‌های بصری، خط کشیدن زیرآنها، محصر کردن آنها در یک شکل و سایه‌روشن کردن است. در این جا به صورت تلفیقی از همه روش‌های بالا استفاده می‌شود.

به طور کلی، عامل هم پوشانی، گشتالت‌های قوی تری نسبت به دیگر عوامل ذکر شده ارائه می‌دهد. عامل تماس و سپس عامل نزدیکی لبه‌ها در مرحله بعدی قرار می‌گیرند.

۳- اصل تداوم (*continuance*)

«طبق اصل تداوم محرك‌هایی که دارای طرح‌های وابسته به یکدیگرند به صورت واحد ادراکی دریافت می‌شوند» (شاپوریان، ۱۳۸۵، ص. ۱۷۲).

این اصل دلالت بر این دارد که چشم انسان مایل است کنتور (*contour*)‌های موجود در یک ساختار بصری را تا جایی که جهت نقش‌مایه‌ها تغییر نیافته و مانع ایجاد نشده است، دنبال کند. بر این اساس چشم ما طی یک فرآیند فطری به کنتورهای منفصل (جدا از هم) نامنظم، و به صورت ناگهانی تغییر کننده، استمرار می‌بخشد. در فرآیند ادراکی ما میل به تداوم و استمرار بخشیدن به کنتورهای ملایم (یا منحنی) بیشتر از کنتورهای صاف و شکسته است. از این رو در یک شکل متشکل از کنتورهای بیضی و مستطیل که فصل مشترکی با هم ایجاد کرده اند، ما بیشتر مایلیم تا یک بیضی و یا یک مستطیل بینیم تا اینکه سه شکل مجزا با مرزها و کنتورهای شکسته و صاف.

کاربردهایی که این نظریه می‌تواند در حیطه هنرهای تجسمی تحت پوشش خود قرار دهد آشکارتر خواهد شد.

۳) اصول گشتالت

ورتاویم در سال ۱۹۲۳ در مقاله «نظریه فرم» خود که به «رساله نقطه» مشهور شد، اولین اصول گشتالت را بیان کرد. بر این اساس، «گشتالت‌های مختلف»، بر اساس تمایلات ذاتی ما به گروه‌بندی یا «وابسته بهم» دیدن عناصری که شبیه هم‌اند (گروه بندی مشابهت)، عناصری که نزدیک بهم‌اند (گروه بندی مجاورت)، یا آنها را که دارای صرفه جویی ساختاری‌اند (تداوم خوب)، ایجاد می‌شود» (Behrens, 2004).

برای مقدار اطلاعاتی که ذهن می‌تواند پیگیری کند محدودیتی وجود دارد. زمانی که مقدار اطلاعات بصری زیاد می‌شوند، ذهن در صدد ساده کردن آنها با استفاده از گروه بندی بر می‌آید. از این رو اصول گشتالت در یاری رساندن به ذهن انسان، نقش مهمی بر عهده می‌گیرد. این اصول از سوی نظریه پردازان هنر بسط و گسترش داده شده است به طوری که مهمن ترین آنها که در تجزیه و تحلیل آثار هنری به کار می‌روند، عبارت‌اند از: اصل مشابهت، اصل مجاورت، اصل تداوم، اصل یکپارچگی یا تکمیل، روابط شکل و زمینه، اصل سرنوشت مشترک و اصل فراپوشانندگی. همه این اصول تحت نفوذ اصل پرآگنانس (*pragnanz*) قرار دارند که هسته مرکزی نظریه ادراکی گشتالت را تشکیل می‌دهد (شاپوریان، ۱۳۸۵، ص. ۹۴).

پرآگنانس، تلقی ما از یک گشتالت یا هیئت بندی خوب و قوی است به طوری که تحت شرایط حاکم (توان ادراکی ذهن و اصول به کار رفته در اثر)، آن را از گشتالت یا هیئت بندی‌های موجود ضعیف تر، متمایز می‌سازد. «در زمینه معنای اثر بصری، کلمه خوب، واژه گویا و روشنی نیست. برای آنکه تعریف دقیق تری را بکار برد باشیم بهتر است بجای آن بگوئیم: کمتر تحریک کننده از نظر عاطفی، یا ساده تر و بدون پیچیدگی که همه آنها بواسطه نوعی قرینه سازی بوجود می‌آیند» (ا. دوندیس، ۱۳۷۱، ص. ۶۰).

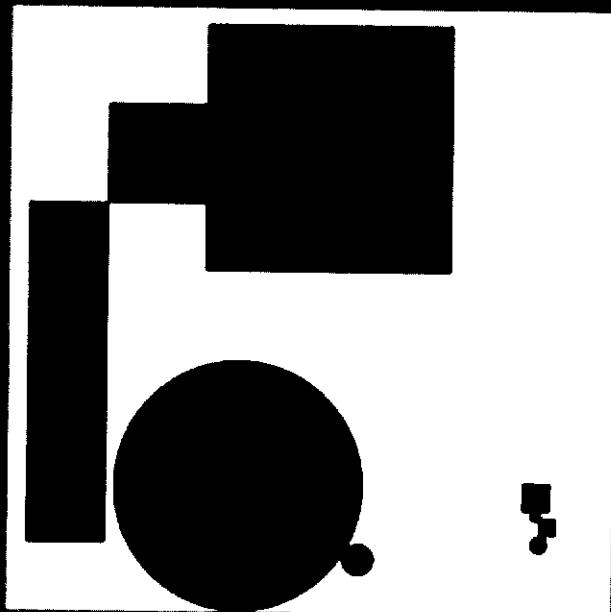
۱- اصل مشابهت (*similarity*)

همان طوری که اشاره شد، ذهن برای گریز از سردرگمی که در تبیجه ورود اطلاعات بصری بسیار زیاد به داخل آن اتفاق می‌افتد، آنها را ساده سازی می‌کند. گروه بندی اجزای مشابه در یک اثر بصری، یکی از راههای این ساده سازی است. چشم ما به صورت فطری عناصری را که دارای خصوصیات مشابه همیگرند، به صورت یک مجموعه و یا یک گروه واحد می‌بیند.

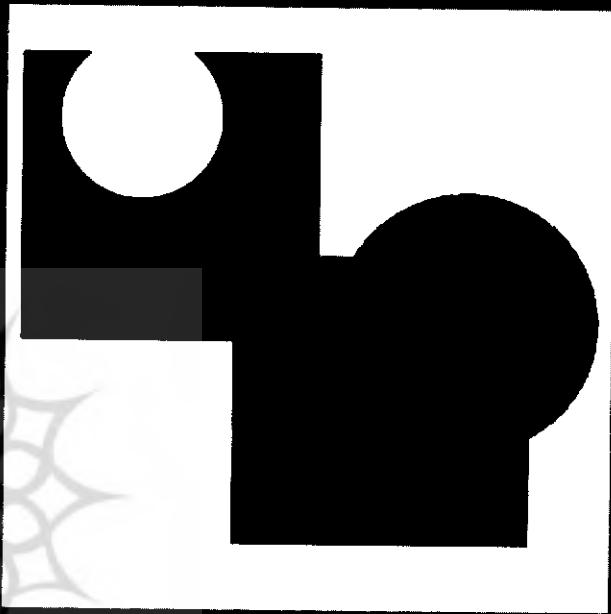
در مشابه پنداشته شدن اجزای یک اثر، عوامل زیادی دخالت می‌کنند. با این حال مهم ترین انواع گروه بندی بر اساس اصل مشابهت سه عامل عده اندازه و ابعاد، رنگ و شکل هستند. در اصل مشابهت، گروه بندی بر اساس ابعاد و اندازه، عنصر غالب تری است و از این رو گشتالت آن قوی تر از گروه بندی رنگ و شکل است.

۲- اصل مجاورت (*proximity*)

برطبق این اصل، اجزایی که بهم نزدیک ترند به عنوان یک

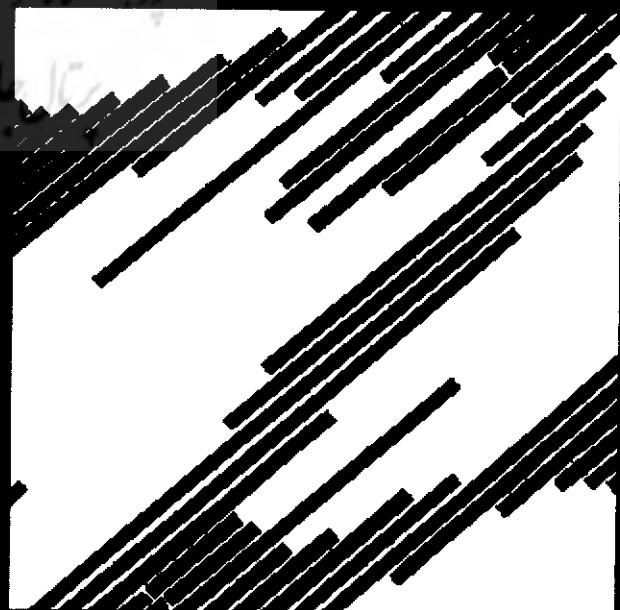
کروه بندی مجاورت بر اساس نماس عناصر بصری

کروه بندی مجاورت بر اساس همه یوسانی

کروه بندی مجاورت بر اساس تلفیق (نزدیکی، نماس، هم یوسانی)

چشمی ما به صورت غلطی حرکت و نداود کل مجموعه را ادراک نمی کند

می تواند در راستای ایجاد وحدت، تأکید و جلب توجه مخاطب، قابلیت های زیادی از خود به نمایش بگذارد.

۶- اصل سرنوشت مشترک (common fate)

این اصل به جنبش عناصر موجود در یک گشتمان مربوط است. از این رو در یک ساختار بصری، عناصری که با هم و در یک راستا به جنبش در می آیند، به عنوان یک گروه واحد یا یک مجموعه دیده می شوند. در هنرهایی که از تصاویر یا علایم متحرك بهره می گیرند، این اصل کاربرد ویژه ای می یابد.

۷- اصل فراپوشاندنگی (inclusiveness)

بر طبق این اصل، در یک ساختار بصری گشتمان های کوچک تر تحت الشاعر گشتمان های بزرگ تر قرار می گیرند. به عبارتی گشتمان های بزرگ تر گشتمان های کوچک را می پوشانند. این اصل بیانگر این است که یک ساختار بصری در مجموع، ممکن است از چندین گشتمان کوچک تشکیل شده باشد که زیرمجموعه هایی برای گشتمان های بزرگ تر محاسب شوند. این گشتمان بزرگ تر از پرائیانس قوی تری نسبت به گشتمان های کوچک تر برخوردار است.

منابع

ای، دوندیس، دونیس، «مبادی سواد بصری»، ترجمه مسعود سپهر، چاپ دوم، تهران، سروش، ۱۳۷۱

برونو، فرانک جو، «فرهنگ توصیفی روانشناسی»، ترجمه فرزانه طاهری، تهران، رشد، ۱۳۸۰

شاپوریان، رضا، «اصول کلی روانشناسی گشتمان»، تهران، انتشارات رشد، ۱۳۸۶

کپس، جنورگی، «زبان تصویری»، ترجمه فیروزه مهاجر، تهران، سروش، ۱۳۸۲
لانوتزو، «تأثوت چینگ»، ترجمه فرشید قهرمانی، تهران، مثلث، ۱۳۸۷

Torrans, Clare (1999), "Gestalt and Instructional Design",

Edit 704, March 8, 1999

Roy R.Behrens, (2004), "Art,Design and Gestalt Theory",
Leonardo Online [on-line].

<http://leonardo.info/isast/articles/behrens> Available:

(2007), "Gestalt Principles", Encyclopedia Britanica Online [on-line]. Available: <http://search.eb.com>

(2007), «Gestalt Psychology», Wikipedia The Free Encyclopedia [on-line]. Available:

<http://en.wikipedia.org/wiki/Special:Search?search=gestalt+psychology>

سایتهاي اينترنتي

<http://daphne.palomar.edu/design>

<http://www.usask.ca/education/coursework/skaalid/theory/gestalt/gestalt.htm>

<http://coe.sdsu.edu/eet/Articles/gestalt>

<http://graphicdesign.spokanefalls.edu/tutorials/process/gestaltprinciples/gestaltprinc.htm>

<http://www.acerstudio.com/teaching/dmdesign3/01gestalt.htm>

<http://www.users.totalise.co.uk/~kbroom/Lectures/gestalt.htm>

۴- اصل یکپارچگی یا تکمیل (closure)

بر اساس این اصل، چنانچه بخشی از تصویر یک شکل پوشانده شده یا جا افتاده باشد، ذهن به طور خودکار آن را تکمیل می کند و به صورت یک شکل کامل می بیند. به بیان دیگر، چشم ما اشکال ناقص و ناتمام را به صورت کامل و یکپارچه می بیند. این اصل فقط به حس بینایی محدود نیست، فرض بر این است که همین اصل در تمام حواس عمل می کند (فرهنگ توصیفی روان شناسی: "بستگی"، ۱۳۸۶).

در کار هنرمندان خلاق دیده می شود که با به کار گرفتن آن بخش از شکل یا نقش مایه ای از یک تصویر که حاوی اطلاعات اساسی تری است، از پرداختن به جزئیات ملال آور و غیر ضروری خودداری می کنند و تشخیص و تکمیل کل اثر را بر عهده مخاطب می گذارند. این اصل در هنر سینما نیز جایی که کارگردان یک فیلم تشخیص بخشی از روند ماجرا را بر عهده مخاطب خود می گذارد، کاربرد ویژه ای دارد. دامنه استفاده از اصل تکمیل همه انواع هنرها را تحت پوشش قرار می دهد اما کاربرد ویژه و قابل توجه آن در هنرهای تجسمی و معماری است. اصل تکمیل بیشتر از دیگر اصول گشتمان در خدمت قانون پرائیانس (کمال پذیری) عمل می کند و نقش مؤثرتری در ایجاد آن دارد.

۵- روابط شکل و زمینه (figure/ground relationship)

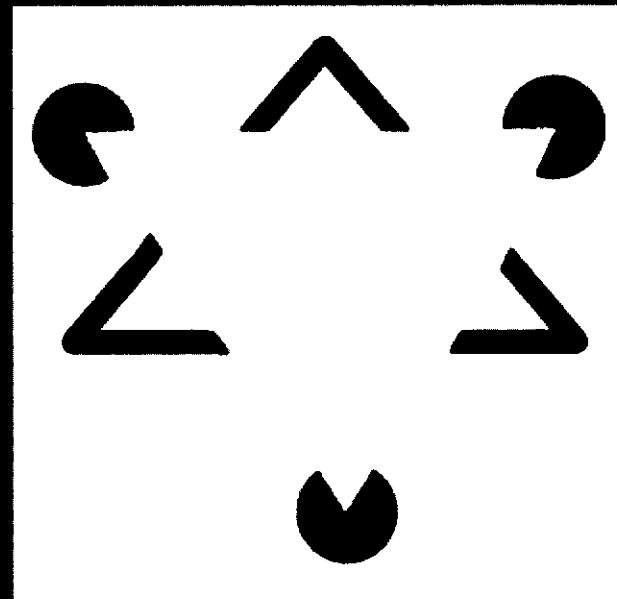
اصل بنیادین ارگا بصری است که ما را در خواندن یک ساختار تصویر پردازی شده باری می رساند. خوانش یک تصویر با توجه به تضاد میان شکل و زمینه است که ممکن می شود.

در یک تصویر پردازی، آنچه قابل تشخیص است و بیشتر به آن پرداخته می شود شکل، و مابقی زمینه نام دارد. به عبارتی دیگر آنچه توجه ما را بیشتر جلب می کند شکل و غیر از آن، زمینه است. دو نکته حائز اهمیت است: اول آنکه همواره زمینه، همان پس زمینه نیست و در مواردی میان این دو تفاوت هایی وجود دارد؛ دوم آنکه در مواردی تشخیص میان شکل و زمینه چندان هم آسان به نظر نمی رسد. اشکال دو هویتی از این گونه اند. اشکال دو هویتی، اشکالی هستند که در آنها شکل و زمینه به طور مداوم جای خود را عوض می کنند زیرا دارای خصوصیات و امکانات مشابه هماند» (شاپوریان، ۱۳۸۶، ص. ۹۵). در این گونه از اشکال، شکل و زمینه هم دیگر را تعریف می کنند. به عبارتی شما با کشیدن یک شکل، زمینه را نیز می کشید، از این رو این دو غیرقابل تفکیک از هم اند. این پدیده در نماد آینینی و بسیار کهن «بین و یانگ» ریشه دارد.

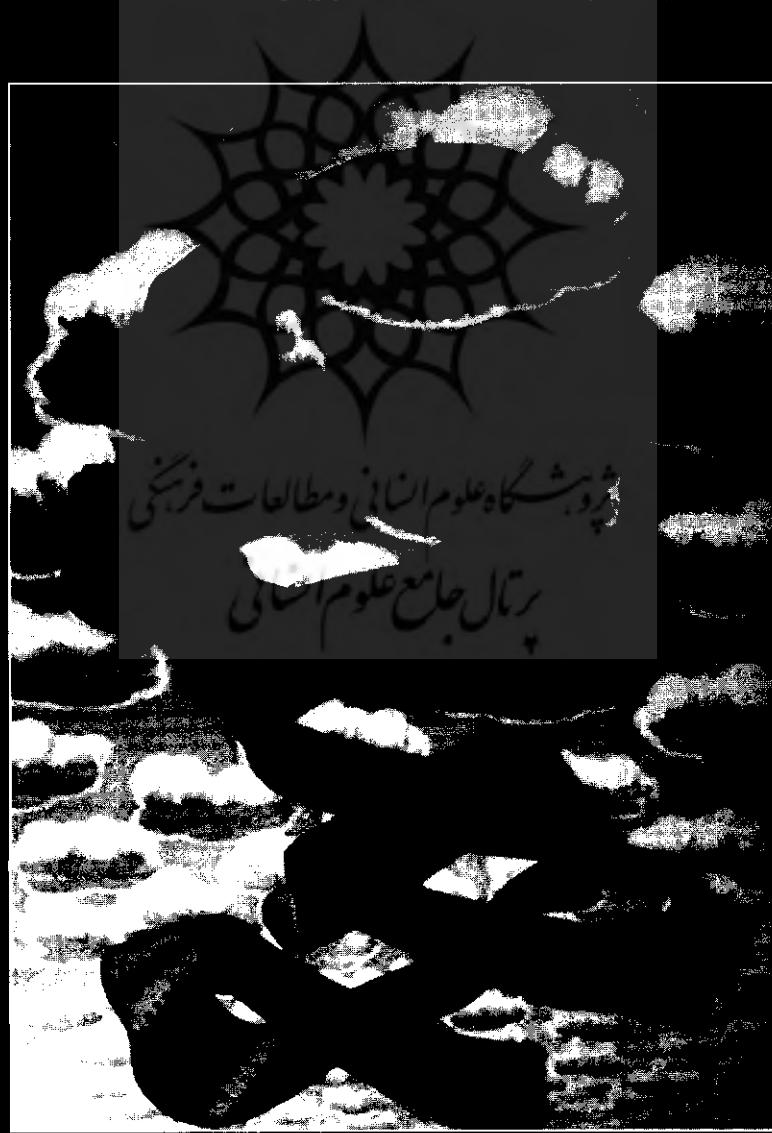
اما معروف ترین شکل دوهویتی گلدان رویین یا نیمرخ پیتروپاول رویین است. «در گلدان رویین، مثبت و منفی بودن قسمت های شکل با یکدیگر توضیح می شوند و بستگی به آن دارد که به گلدان توجه کنیم یا به دو نیمرخ که رو به روی یکدیگرند. تعیین آنکه کدام را اول می بینیم بسیار دشوار است. در حقیقت می توان گفت که هر دو را با هم می بینیم» (ای. دوندیس، ۱۳۷۱، ص. ۶۲). از این رو، شکل و زمینه رابطه تنگاتنگی با هم دارند. به طور کلی روابط میان شکل و زمینه با استفاده از خطای باصره،

کلدان رویین

جسم ما بد صورت فطری دایره‌ها و مثلث‌ها را کامل می‌بیند

بکی از کارهای «انسر» که در آن از اصل تکمیل استفاده شده است